

Budapest, 1906. november 4. – Budapest, 1960. február 12.

Munkáscsaládban dolgozott, apja kovács segéd volt a MÁVAG-ban. A négy polgári osztály után lakatos szakmát tanult édesapja munkahelyén; 1921 és 1945 között ő is a MÁVAG-ban dolgozott. 1936-ban és 1939-ben félévig Franciaországban kapott munkát. 1925-től megszakításokkal volt tagja a Vas-és Fémmunkások Szakszervezetének. 1944. novemberben a nyilasok több csepei munkással együtt letartóztatták, decemberben engedték szabadon. 1945-ben tagja lett a Magyar Kommunista Pártnak; munkahelyén az üzemi bizottság alelnökének, majd elnökének választották meg. 1946-ban kinevezték a MÁVAG igazgatójává, majd 1947. decemberben a Diósgyőri Kohászati Művek igazgatója lett. Elvégezte a Gazdasági és Műszaki Akadémiát. 1952. februártól volt az Országos Tervhivatal első elnökhelyettese, átmenetileg megbízott elnökként is dolgozott. 1954. május 30-ától az MDP Központi Vezetőségének volt tagja. 1955. januárban kinevezték a kohó-és gépipari miniszter helyettesévé. 1953. május 17-én a Magyar Függetlenségi Népfront budapesti listáján országgyűlési képviselővé választották, 1958. november 16-án a Hazafias Népfront Borsod-Abaúj-Zemplén megyei listáján szerzett újra mandátumot; haláláig országgyűlési képviselő volt.